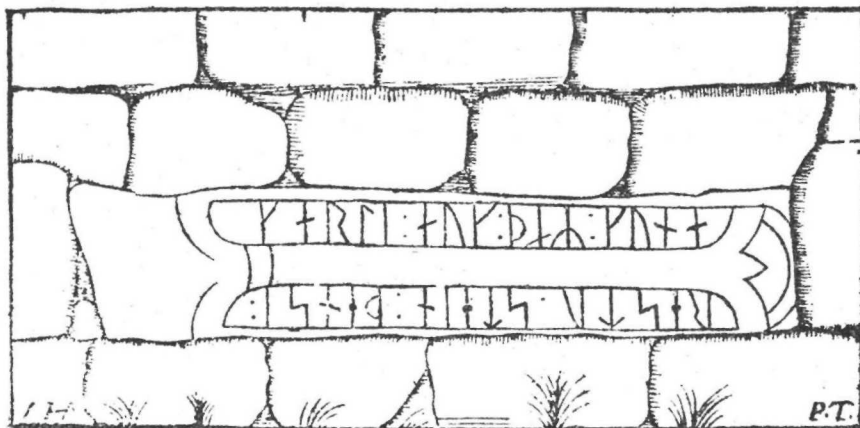

slingan genom tvärband avskilda toppslinga **Λ R**, som måste vara vald för väntat **ſ r** på grund av sin symmetriska form. I radens slut efter **stein : pensi** finnes intet skiljetecken.

B. Vänstra kanten. Efter **salu** finnes en stav, som blott kan utgöra en begynnelse till **h i has**, då den icke löper samman med något ornament.

På ytan mellan slingorna står dels slutordet **has** nedifrån, dels uppifrån **kupan** under **ik i trik**, efter vilket ord det skall inskjutas.

B. 891.

Inskriften är alltså följande:

A. Framsidan: **: karli : auk · per : kunar : restu : stein : pensi** B. Vänstra kanten: **eftr · hamnta : brupur : sin · trik ·** (Under raden: **· kupan :**) **kup · hialbi · salu · |** Under raden nedifrån: **has**

I **kunar** *Gunnarr* står **R** för *rr*. Namnet ack. sing. **hamnta** är eljest obekant men torde bäst förklaras som förkortning av ack. sing. till nom. *Hāmunde*.

Översättning: Karle jämte Gunnar reste denna sten efter Hamunde, sin broder, en kämpe god. Gud hjälpe själen!

202. Gottlösa, Veta sn, Vifolka hd.

Pl. LXXI. Fig. 1.

Litteratur: B. 892; L. 1167; W. 132; *Ransakning* 1667—84; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 753; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 90; *Reseber.* 1861, s. 57; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 55; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Broocman uppgiver »på Gottlösa backe en runsten», P. A. Säve fann honom stå inne i redskapsboden vid krogen. Före 1893 restes denna och följande runsten genom försorg av nämndeman C. O. Pettersson i Stora Ljunga och K. V. Andersson i Dragstadlund på gårdsplanen.

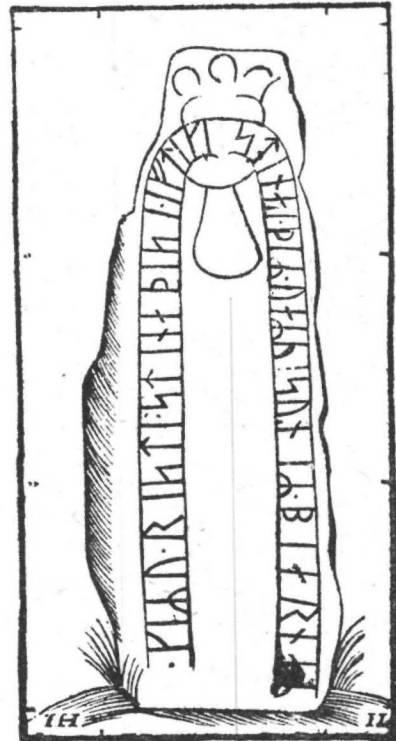
Ämnet är gråsten; stenens yta är mycket ojämn och stenarten kornig. Höjd 1,76 m, bredden vid foten 62 cm, i toppen 28 cm. Slingans bredd är 9—12 cm.

Det första namnet har säkerligen varit **kir[i]**, B. 892 **kiru**, **R** är nästan utplånat, synes som en skugga, tydligast äro övre staven och vänstra bistaven, **i** är alldeles borta. Ut **risti** och **pisi** är övre staven på **s** förlängd till nedre linien. Punkt finnes efter **stina**, vilket ord är matt. Ut **iftir** är **R Y**, alltså stupad, vänstra bistaven är svag. Staven därefter måste vara en ornamentslinie, som korsar slingan, och borde motsvarats av en parallell till höger, vilken dock icke kan spåras. Avståndet mellan staven av **Y R** och följande **s** är 6 cm. Den avlidnes namn är **stinkl**; **r k** gör först intryck av **t a** som i B. 892, emedan bistaven synes fortsatt $\frac{1}{2}$ cm till vänster om staven, och den uppåtgående fåra, som fortsätter bistaven av **t** till övre linien, skulle kunna vara naturlig lika väl som huggen, vilket den dock säkerligen är; **n** är mycket matt; **l** är däremot synnerligen tydligt. Från nedre punkten i kolon efter **uaru** utgår nedre delen av **Λ**, vars topp når upp till övre linien från övre punkten, uppenbarligen en rättad felristning.

Inskriften är följande:

· **kir[i]** · **risti** · **stina** · **pisi** · **iftim** **stinkl** · **pir** · **uaru** : **sunir** : **biarnar**

Översättning: Gere reste dessa stenar efter Stenkil. De voro söner av Björn.

B. 892.

203. Gottlösa, Veta sn, Vifolka hd.

Pl. LXXI. Fig. 2.

Litteratur: W. 133; *Ransakning* 1667—84; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 90; *Reseber.* 1861, s. 57; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 55; *Reseber.* 1870—71.

Underligt är, att denna runsten icke upptagits i Bautil, då den uppenbarligen inbegripes uti uppgiften i *Ransakning* 1667—84: »Norr om Gothelösa By finnes först widh stoora vägen 2 Steenar med Runske Bookstäfwor och såssom delinierade Wapn uppa.»

P. A. Säve hörde 1861 berättas, att en runsten, lika hög som föreg. Ög. 202 men smalare, stått inbyggd i samma bod som denna intill 1824, då den borttogs av en person, som byggde ett stall. Efter P. A. Säves besök blev den enligt C. F. Nordenskjöld inlagd i vedbodens stenfot, sönderslagen i två delar. Den är nu hopsatt med järn och rest på gårdsplanen.